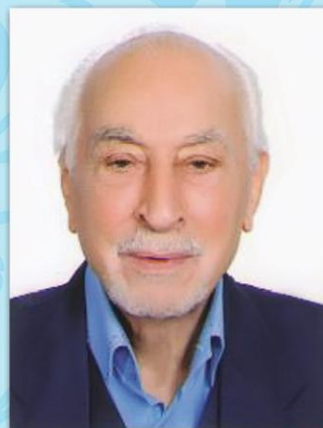

بانی ساختمان جدید نظام پزشکی

گفتگو با استاد ارجمند؛ آقای دکتر محمدتقی صراف

فرزندان خود عشق می‌ورزید. بی‌شک جایگاه علمی امروز آن‌ها سبب مباحثات و افتخار استاد است.

در مدت اسنادیاری چندین سال نیز در بخش کودکان بیمارستان قائم (عج) مسئول آموزش و درمان بود. مدیر گروه بیماری‌های کودکان دانشکده پزشکی مشهد (۲۰ سال)، عضو هیأت‌بورد تخصصی بیماری‌های کودکان (۱۳۷۳-۱۳۵۳)، عضو هیأت ممیزه دانشگاه علوم پزشکی مشهد، عضو شورای هماهنگی، برنامه‌ریزی، بازآموزی و نوآموزی پزشکان، عضو شورای عالی نظام پزشکی در چهار دوره متوالی، عضو انتخابی هیأت مدیره سازمان نظام پزشکی مشهد در هفت دوره (سه دوره متوالی رئیس هیأت مدیره)، رئیس هیأت مدیره انجمن فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های مشهد، رئیس هیأت مدیره انجمن متخصصین کودکان استان خراسان، رئیس کمیته ترویج تغذیه با شیر مادر، برگزار کننده دو کنگره بیماری‌های کودکان در سطح بین‌المللی در شهریور ماه ۱۳۴۸ و ۱۳۶۲ در مشهد، صاحب امتیاز انتشار فصلنامه بیماری‌های کودکان و نوزادان خراسان و انتشار ۹۰ مقاله در مجلات پزشکی داخلی و خارجی از جمله فعالیت‌های سازمانی، آموزشی و پژوهشی ایشان است.

استاد از دوران طبابت و خدمت در سازمان نظام پزشکی برایمان بگویند:

در دوران تحصیل خود در محضر فرهیختگان و اساتید بزرگی چون دکتر سامی‌راد، دکتر قوام‌نصیری، دکتر شیبیدی، دکتر سالاری (رضا، احمد و علی)، دکتر قریشی، دکتر میردامادی، دکتر اسکوتیان، دکتر بیهور، دکتر قهرمان و دکتر محلاتی شاگردی کردم. همچنین در جوار دکتر رادپور، دکتر شهرستانی، دکتر شاهین‌فرد (محمد و احمد)، دکتر مستقیمی و مهندس شهرستانی کسب فیض نمودم که همگی الگوی حقیقی از انسانیت و اخلاق بودند. در سال ۱۳۴۷ به مقام دانشیاری ارتقاء پیدا کردم و در سال ۱۳۵۵ با کسب امتیازات لازم به مرتبه استادی نائل شدم. به‌علاوه در سال ۱۳۷۰ موفق به کسب مدرک فوق تخصص بیماری‌های عفونی کودکان شدم. در مدت بیش از سی‌سال همکاری با بخش کودکان که همه اساتید آن از نخبگان کشوری می‌باشند به آموزش دستیارهای رشته تخصصی کودکان پرداختم. به همکاری با این بزرگان افتخار می‌کنم و هیچ‌گاه محبت‌های آن‌ها را از یاد نمی‌برم. از جمله الطاف این دوستان نام‌گذاری سالن کنفرانس و آموزش دانشجویان بخش اطفال بیمارستان امام رضا (ع) و سالن اجتماعات سازمان

دکتر محمد تقی صراف در سال ۱۳۰۴ در خانواده‌ای مذهبی در شهر یزد به دنیا آمد. دوره دبستان و دبیرستان را در شهر یزد گذراند و موفق به دریافت دیپلم طبیعی و ادبی شد. به دلیل پاره‌ای از مشکلات علی‌رغم قبولی در کنکور پزشکی دانشگاه شیراز و رشته حقوق دانشگاه تهران نتوانست در این رشته‌ها تحصیل کند. در نهایت با تشویق‌ها و حمایت‌های پدر دانشکده پزشکی مشهد را انتخاب کرد که با امتیاز شاگرد اولی فارغ‌التحصیل و از طرف وزارت فرهنگ موفق به دریافت مدال و نشان درجه یک علمی شد. از سال ۱۳۳۶ تا ۱۳۴۰ با استفاده از بورس دولتی (شاگرد اول) در دانشکده پزشکی پاریس دوره تخصصی بیماری‌های کودکان و همچنین دوره طب کار را گذراند. پس از پایان دوره، به دلیل علاقه فراوان به امام هشتم (ع) و برای خدمت به هموطنان خود در شهر مشهد ساکن و به طبابت پرداخت. در سال ۱۳۴۳ پس از موفقیت در امتحان اسنادیاری جهت تدریس و درمان کودکان به بیمارستان امام رضا (ع) معرفی شد. در آن زمان بخش اطفال بیمارستان امام رضا (ع) تنها بخش درمانی کودکان استان خراسان بود. از مصاحبت با اساتیدی چون دکتر سامی‌راد؛ ریاست دانشگاه، دکتر هدایت یغمایی و دکتر قهرمان کسب علم کرد و دانش، اخلاق و وجدان پزشکی آن‌ها را سرلوحه کار خود قرار داد. برای چندین سال مداوم بدون استفاده از مرخصی و با کشیک شبانه به خدمت مشغول بود و در این دوران به دانشجویان همچون

لطفاً به این مقاله از ۱ تا ۲۰ امتیاز دهید و به شماره پیامک مجله (۳۰۰۰۷۸۳۸) ارسال فرمایید.

نحوه امتیازدهی: امتیاز شماره مقاله

کد مقاله: ۷۵۱۶

بهبود فرزند خود بودند. از مادرائی که به دلیل ابتلای فرزند به زردی یا ایکتر فیزیولوژیک قادر به دیدن آن‌ها نبودند تا مادری که سرپرست خانواده بود و به دلیل استرس فراوان برای بالا بودن تب فرزندش دچار ناراحتی اعصاب و روان شد.

از خانواده و فرزندان خود بگویید:

به جهت داشتن چهار فرزند صالح همیشه خداوند را شکر گزار هستم که بی‌شک موفقیت آن‌ها مرهون ایثار، توجه و همراهی فراوان همسرم بوده است. دکتر حمیدرضا صراف؛ پزشک عمومی، دکتر علیرضا صراف؛ استاد دندانپزشکی کودکان، دکتر محمد صراف؛ متخصص بیماری‌های عفونی و فلوشیپ ایدز، و مهندس حسین صراف فرزندان من هستند که به وجود همگی آن‌ها افتخار می‌کنم.

در پایان چه نصیحتی به دانشجویان و همکاران دارید؟

در همه حال به خصوص در زمان معاینه و مداوای بیمار به یاد خدا باشند. بیماران را از اقوام خود بدانند و با آن‌ها همانند نزدیکان خود رفتار کنند. یاری‌رسان بیماران نیازمند باشند. به‌منظور حفظ احترام خود با بیمار، انتقادی از همکاران نداشته باشند. اخلاق پزشکی را رعایت نمایند و چنانچه خدایی ناکرده از طرف خانواده بیمار اهانتی شد پاسخی ندهند زیرا آن‌ها پس از بهبودی بیمار عذرخواهی خواهند کرد. به یاد داشته باشیم که از لحاظ روانی همیشه حق با بیمار است.

نظام پزشکی مشهد به نام اینجانب است.

در سال ۱۳۳۹ قانون نظام پزشکی به تصویب مجلس شورای ملی رسید. سپس، دستور انجام انتخابات در شهرستان‌ها صادر شد. اولین دوره انتخابات سازمان نظام پزشکی مشهد در سال ۱۳۴۹ برگزار گردید. از آن‌جا که سازمان نظام پزشکی حافظ حقوق پزشکان در برابر جامعه و بیماران و همچنین موظف به حفظ حقوق بیماران در مقابل پزشکان است، پس از برگزاری انتخابات، هیأت مدیره مکانی استیجاری را در خیابان رازی جنب بیمارستان امام رضا (ع) برای ارائه خدمت در نظر گرفت. از ابتدای پایه‌گذاری سازمان نظام پزشکی مشهد در هفت دوره در این سازمان به عنوان عضو هیأت مدیره مشغول به فعالیت بودم و از سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۳ در سه دوره متوالی به عنوان رئیس سازمان انتخاب شدم. در سال ۱۳۸۰ با مرحوم آیت الله طلسی ملاقات کردم و از ایشان درخواست مساعدت جهت خرید زمین برای ساختمان نظام پزشکی کردم. ایشان نیز با عنایت ویژه که به بنده داشتند زمینی را در خیابان حامد جنوبی در راه خدمت به خلق به مبلغ ناچیز در اختیار سازمان نظام پزشکی قرار دادند. در همه این سال‌ها، تلاش و اهتمام همکاران محترم سبب ارتقای جایگاه پزشکی و حرف وایسته به آن در استان خراسان رضوی در حوزه سلامت گردیده است.

از خاطرات دوران پزشکی برایمان تعریف کنید:

درک و لمس مهر و محبت مادری ماندگارترین خاطره کل سال‌های خدمت من است. زبان قاصر از ادای مطلب است، هرآنچه امروز در ذهن دارم فغان، ناراحتی و اشک مادرائی است که بی‌میرانه خواستار

